

Kom åter mig till Stockholm:
Jag ser dig som avdöad?

Lef väl, enda Vän på jorden, lef väl! Jag är förlorad för
tid och evighet; hvad hälsat må hända mig, tro at du är
ändamålet för min tacksambhet, och om du någon gång
tänker med mistkundsambhet på en olycklig vän, O! så
skal vist mit hjertas ana Detta och kanna lindring
uti des plågor. — Jag har sjelf frivilligt, och med nöda,
störtat mig uti den afgrund jag är, dens konst som
jag vänt dig, har därtill varit hufvudsaken. Jag
har låtit öfverlista mig af en Marie: därför borde jag
straffa mig sjelf — det har jag gjort. — Mina förbin-
delser emot dig äro granslösa: ty du har förhindrat mig
at ge Marie den eviga triumph at hafva dödat mig för henne
det

hade varit för mycket bieder för en så listig kvinna!

Dit hjerta är fritt: du känner icke annan behagsyaka än den som ligger uti det yrket. — Akta dig för Guds skull Johanna, at aldrig leka med någon passioneras mans känslor, du kan af mit exempel dömma huru långt detta kan leda! —
Nytt, var god, menisklig och om: akta din hälsa och trakta efter den anständiga utkomst du kan ända.

Den sista tjeent jag ber dig om är, at taga till dig alla mina halsdukar, skjorter, kragnar, nattkappor, strumpor, stöflor, kläder och min kapporack: när mit öde en gång blir bestamt så skall jag låta afhämta et och annat.
Ses väl emoderlid — och förlåt allt befvär jag gjort dig!
hälsa din fru och din far. Ses väl — på det vänligaste, ses väl.
Loetquist